

PISMO ŽUPLJANIMA
o planovima izgradnje župnog pastoralnog središta

Draga braćo i sestre!

U veljači 2013. godine obratio sam vam se pismom, koje je poslano u svaku obitelj naše župne zajednice, u kojem sam pokušao naznačiti i opisati sve ključne momente u osiguravanju zemljišta za naše župno pastoralno središte. Tada sam napisao da smo nakon određenih postupaka kroz koje smo prolazili, poštujući postojeće zakone, kupili zemljište po postignutoj tržišnoj cijeni od 1.270.000,00 kuna. Kupoprodajni ugovor potpisani je od strane Gradonačelnika i mene kao župnika te je nakon toga naša Župa u gruntovnici upisana kao vlasnik zemljišta.

Kad smo osigurali zemljište, u Nadbiskupskom ordinarijatu u Đakovu, pred predstavnicima Nadbiskupije, s arhitektom Tonijem Sardelićem iz Zagreba, koji je pobijedio na natječaju za idejno rješenje naše župne crkve i župnoga središta, 11. prosinca 2013. godine potpisani je Ugovor o izradi projektne dokumentacije. U tom ugovoru naznačene su faze izrade projektne dokumentacije i vremenski rokovi u okviru kojih se mora cijelovito izraditi projektna dokumentacija te isplatiti troškovi izrade dokumentacije u korist arhitekta (ukupno oko 800.000,00 kuna). Prva faza odnosi se na izgradnju pastoralnog centra (koji će najprije služiti kao bogoslužni prostor) i župne kuće, a druga faza odnosi se na izgradnju župne crkve. Arhitekt, nažalost, nije uspio ispoštovati ugovorene rokove, tako da smo gradskoj Upravi – s vremenskim odmakom – predali potrebnu dokumentaciju za lokacijsku dozvolu.

Zato smo lokacijsku dozvolu dobili 14. srpnja ove godina, a pravomoćno je potvrđena 2. rujna. Kako sam ja reagirao na kašnjenje izrade projektne dokumentacije od strane arhitekta? Zvao sam ga i usmeno poticao bezbroj puta moleći ga da ubrza izradu dokumentacije. U isto vrijeme, bio sam svjestan da je i on nas čekao određeno vrijeme otkad je njegov projekt izabran kao najbolje idejno rješenje sve dok nismo osigurali župno zemljište. Pritom arhitekt nije tražio nikakve novčane uplate za svoj projekt i bio je strpljiv u iščekivanju osiguravanja zemljišta, što je bilo temeljni uvjet za početak razrade projektne dokumentacije. Upravo zbog toga, tolerirao sam kašnjenje u izradi projekta s njegove strane.

Kad je prošlo vrijeme koje sam smatrao prikladnim za toleriranje kašnjenja, sve sam prodornije zahtjevao da se izrada projektne dokumentacije privede kraju. Najsnažnije sam to očitovao u pismu koje sam poslao arhitektu, a u kojem sam jasno izrazio nezadovoljstvo njegovom suradnjom. Napisao sam da sam kroz sve ovo vrijeme vjerojatno bio i dosadan u inzistiranju da se izrada projektne dokumentacije za pastoralni centar i župni stan konačno zgotovi. Moje inzistiranje nije bezrazložno nego je utemeljeno najprije na inzistiranju župne zajednice koja se za sva liturgijska i pastoralna dogadanja sabire u unajmljenom prostoru koji nam je ustupljen na određeno vrijeme. Postavio sam pitanje: Što ako budemo morali izaći iz ovoga prostora, a drugoga nemamo? Gdje će okupiti vjernike? Zatim, naveo sam kako mi od strane vjernika neprestano dolaze posve opravdana pitanja: „Kada će već početi gradnja?“, a od nekih čak i osude zbog kojih je moja duša puno trpjela: „Sigurno je novac potrošen u tko zna koje svrhe; od gradnje neće biti ništa!“. Kad kažem da mi je duša zbog toga trpjela onda vjerujem da razumijete i zbog čega. Ja jednako kao i vi čeznem za izgradnjom kojoj se toliko nadamo. Često prelazim granice svojih sposobnosti i mogućnosti kako bih učinio što više i što bolje našoj župi. I nakon svega što zajedno činimo i u čemu zajedno uspijevamo, postoje malobrojni pojedinci koji su mi dobro poznati i kojima to smeta, pa se razbacuju izjavama koje su često utemeljene na njihovim osobnim prosudbama i nezadovoljstvima. A sve zbog toga što *župnik ne igra kako taj neko svira!* Što bi bilo da ja kao župnik progovorim o njima? Velika ste mi utjeha tada vi – velika većina – koja me voli, koja me razumije i koja me podržava.

Nadalje, arhitektu sam naveo da sam redovito, na temelju naših razgovora i na temelju njegovih obećanja, izvještavao i Nadbiskupiju i vjernike o skorom početku gradevinskih radova. Najprije smo početak planirali ubrzo nakon potpisivanja Ugovora. Onda su se zakomplicirale odredene stvari na koje vjerojatno nismo mogli utjecati. Onda mi je obećano da će dokumentacija biti zgotovljena i da ćemo u proljeće ove godine početi sa gradnjom. Onda je došlo proljeće... pa opet neka komplikacija... pa opet ništa. Onda obećanje da će gradnja početi na ljeto. Došlo ljeto – opet ništa. Onda obećanje za jesen; koncem 9. mjeseca ove godine... Prošlo i to – i opet ništa, da bi mi u 9. mjesecu arhitekt rekao da će trebati vremena do 11. mjeseca. Došao i 11. mjesec, a arhitekt sada traži vrijeme do kraja godine. Nakon svih obećanja i opravdanja napisao sam mu da je bilo previše odugovlačenja s njegove strane. Kako je arhitekt meni obećavao dovršetak izrade projektne dokumentacije i početak gradevinskih radova, tako sam ja informacije prenosio vama župljanima i odgovornima u Nadbiskupiji. Zato sam u svom pismu arhitektu, u

odgovornosti prema našoj župi, prema svima vama i prema Nadbiskupiji, napisao da mi kašnjenja više ne možemo tolerirati i tražio sam da se arhitekt očituje koji je konačni i krajnji rok za dovršetak projektne dokumentacije. Odgovorio mi je da posve razumije i prihvata sve ono što sam naveo, da se svima duboko ispričava, da je imao određenih osobnih poteškoća zbog kojih se sve skupa usporilo i zamolio me da mu dopustim da dovrši započeti posao. Obvezao se da će glavni projekt za pastoralni centar i župni stan biti gotov do kraja 12. mjeseca ove godine i da će, dok budemo čekali suglasnosti i odobrenja, dovršiti izvedbeni projekt. Prihvatio sam ovo obećanje s dodatnim uvjetima koje sam ozbiljno postavio i uz smanjenje naše novčane isplatne obveze prema arhitektu zbog kašnjenja projekta, te rekao da dovrši započeti posao. Uzvši sve ovo u obzir, vjerujem da možemo očekivati da bi u prvim mjesecima nove godine, kad vremenske prilike dopuste, počeli s gradnjom. Vjerujem da, uzvši u obzir samo ovih nekoliko stvari koje sam naveo, sada razumijete zašto još nismo počeli sa gradnjom koju svi željno iščekujemo.

Ono što posebno želim i ovdje istaknuti jest **moja duboka zahvalnost prema svima vama** koji razumijete da je izgradnja tako velikih i zahtjevnih projekata proces koji zahtjeva puno strpljenja i vremena, puno žrtve i odricanja, puno radosti i suza. Velika je vrijednost što u tom procesu svatko od nas sudjeluje i što se svatko od nas u njega ugrađuje. Vi mnogi, velika većina, posvjedočili ste i svojim molitvama i svojim novčanim darovima, da vam je iznimno stalo da se, nakon što smo se okupili i sabrali kao živa župna zajednica, na crkvenom zemljištu izgradi naša župna crkva, pastoralni centar i župna kuća. Hvala vam za svaku vašu molitvu, žrtvu i za svaki vaš dar. Sredstva koja skupljamo namijenjena su isključivo za potrebe gradnje. Na temelju iznesenoga možete i sami uočiti da je prije bilo kakvog početka građevinskih radova potrebno isplatiti onima prema kojima smo obvezni preko 2.000.000,00 kuna. To je ujedno i odgovor na pitanje: u koje svrhe odlazi novac koji skupljamo?

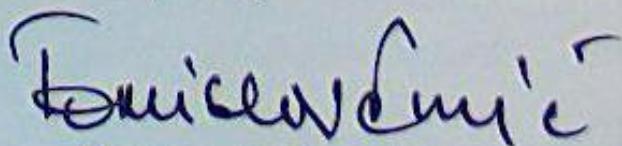
Budite uvjereni da se prema svakom vašem daru odnosim s velikim poštovanjem i zahvalnošću. Kad je u pitanju moja obveza i odgovornost u materijalnom upravljanju župe, vjerujte da su za mene iskrenost i poštenje stožeri na kojima počiva financijsko poslovanje za koje sam odgovoran. Sve to potvrđuju mjesечni i godišnji financijski izvještaji koje redovito šaljem u Nadbiskupiju kao jamstvo ispravnog i urednog materijalnog upravljanja, a s kojima su upoznati članovi Župnog ekonomskoga vijeća, koji potpisuju završno financijsko izvješće. Dosad smo svaki puta od strane Nadbiskupije dobili pozitivni odgovor o urednom financijskom poslovanju.

Ako bilo koga zanima bilo što vezano uz pastoralno, katehetsko ili materijalno djelovanje i upravljanje, svima se stavljam na raspolaganje u pojašnjavanju eventualnih nejasnoća i komentara koji, kao fikcije i zlonamjerne konstrukcije, uporno dolaze s određenih strana i neke mogu zbuniti.

Još jednom svim vama izražavam svoju iskrenu zahvalnost za sve ono što činite kao bi rasla i cvjetala naša župna zajednica! Molim vas i dalje, sklapajmo ruke i uzdižimo svoje molitve za napredak našega zajedništva i skoru izgradnju našega župnog središta! Znam da su mnogima finansijske mogućnosti nezavidne. Tim više cijenim i uvijek ću cijeniti vaše plemenito odricanje i darivanje za materijalnu izgradnju naše župe. I siguran sam da to dobri Bog uvelike nagrađuje... *jer Bog ljubi vesela darovatelja!* Budimo uvjereni da zajedno gradimo nešto što će iz vremena odjekivati u vječnosti! Zato već sada najavljujem da će **4. nedjelja došašća** biti nedjelja u kojoj ću kao župnik na svim sv. misama posebno upraviti svoje molitve Bogu u znak zahvalnosti za sva vaša nastojanja i darove za izgradnju naše župe, prinoseći mu sve vaše nakane i potrebe, zahvalan za sve ono što vi za našu župu i za mene osobno velikodušno činite. Bit će to nedjelja kada župnik na poseban način zahvaljuje vjernicima i kada Bogu zahvaljuje za sve župljane i vjernike, darovatelje i dobročinitelje! Već vas sada potičem – dodite primiti Božji blagoslov koji ću na vas zazvati i zahvalnost moga srca koju želim izraziti!

Sve vas volim i blagoslivljam, povjeravajući vas zaštiti Krista Kralja, majčinskoj brizi Blažene Djevice Marije i moćnom zagovoru našega župnog zaštitnika blaženog Alojzija Stepinca!

Pod njihovim okriljem idemo dalje! Zajedno!

Vaš župnik Tomislav

U Slavonskom Brodu, na svetkovinu Krista Kralja, 22. studenoga 2015.

**Dok koračamo u vjeri kroz vrijeme došašća,
radujmo se rođenju Krista Gospodina!**